

MAŠNI NAMENI

P.5. Favstina K. r. **PO 19.+Anton in Ana Pezdirc (ZE) obl.**

T.6. Bruno,r. **KR 19.+Marija Galovec obl.**

S.7. Rožn. MB. **GR 19.+Janez Pezdirc 30.d.**

Č.8. Benedikta,d. **PO 7.zj. +Vladka Biščan obl.**

P.9. Dionizij,š. **GR 19.+Ana Husič 30.d.**

S.10. Danilo,m. **PO 19.+Anton Brodarič obl.**

N.11. 28. MED LETOM **PO 7. za farane**
PO 10.+Jožef Štrucelj obl.

P.12. Maksimiljan C.m. **PO 19.+Jaklič, Starešinič obl.**

T.13. Gerald,v. **GR 19.+Marija in Peter Požek obl.**

S.14. Kalist I.p. **GR 19.+Ana in Danijel Šimec obl.**

Č.15. Terezija V.d. **PO 7.zj. v zahvalo (G)**

P.16. Hedvika k. **PO 19.+Jože Starešinič obl. (Otok)**

S.17. Ignacij A.š. **PO 19.+Janez Smuk obl.**

N.18. 29. MED LETOM **PO 7. zj. za farane**

MISIJONSKA **PO 10. za zdravje**

Od kod molitev rožnega venca?

Molitev so »izumili« po samostanih v zgodnjem srednjem veku: nepismeni redovni bratje so namesto brevirja, sestavljenega pretežno iz 150 psalmov, molili 150 zdravamarij in vmes očenaše. Pogosto breme, da je oče rožnega venca sv. Dominik, kar ne drži; je pa bil velik apostol te molitve. Oktober je mesec rožnega venca v spomin na zmago krščanskega ladjevja nad turškim v bitki pri Lepantu 7. oktobra 1571, saj so na papeževo pobudo kristjani v Evropi molili rožni venec za mir pred turškimi vpadi.

»Orodje« za molitev rožnega venca se imenuje »rožni venec« ali »molek«. Islamski molek je molitvena vrstica z vozli (poznajo jih tudi v drugih nekrščanskih verstvih), ki muslimanskemu molivcu pomaga, da pri naštevanju ne izpusti nobenega od 99 imen Alaha, enega in edinega Boga.

Župnija Podzemelj OZNANILA

4.10.2026

leto XVII

št. 20

ROŽNOVENSKA MATI BOŽJA

Všeč mi je, pravi Bog, ko vidim, da ljudje moje darove cenijo. Eden takih je moja mati Marija.

Po meni imajo ljudje v nebesih Mater, ki jih spremlja z očmi, s svojim telesnimi očmi.

V nebesih imajo Mater, ki jih ljubi z vsem srcem, s svojim telesnim srcem.

In ta Mati je moja Mati, ki me gleda z istimi očmi in me ljubi z istim srcem.

Drug nasproti drugemu z dušo in s telesom, Mati in Sin ... na veke Mati in Sin! ... premišluj rožni venec, pa boš to spoznal!

B E S E D A O B E S E D I

27. MED LETOM Mt 21,33–43

KAŠNI VINIČARJI PA SMO MI?

Prilika o vinogradniku in viničarjih je vsaj načeloma zelo jasna. Vinogradnik je temeljito poskrbel za vinograd. Očitno ga je zasalil, potem pa obdal z ograjo, izkopal v njem stiskalnico in sezidal stolp. Torej je bil odgovoren v celoti za to, da bo vinograd prinašal sadove, od katerih bodo lahko živeli tisti, ki bodo delali na njem, hkrati pa bo dal delež tudi njemu. Seveda vinograd sam ne bo prinašal sadov, če ga ne bodo obdelovali, obrali in grozdje stisnili. Potrebno bo trdo delo. In potem je tu še stolp, ki ga ne potrebujejo viničarji ne za trgatve ne za stiskanje. Potrebno je misliti na prihodnost. Vino je potrebno shraniti, in temu je namenjen stolp. Služi pa tudi varovanju. S stolpa je bilo mogoče stražiti posestvo.

Gospodar je pomislil na vse. Bil je odgovoren in skrben. Temeljito in zavzet. Vse je bilo na pravem mestu. Kaj pa viničarji? Njim je logično samo eno. Imajo polne shrambe. Jezus to početje komentira takole: »*Ali niste nikoli brali v Pismih: »Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal vogelni kamen.«* In kaj je temeljni kamen, se vedno znova sprašujem? O čem govori Jezus?

Vogelni kamen ali temeljni kamen ni vinograd. Tega bi viničarji zelo radi zadržali zase, tega niso zavrgli. Kaj pa so zavrgli? Več kot očitno ne sprejmejo gospodarja, zato zavračajo njegove služabnike in ubijejo sina, ki je dedič. Kaj so še zavrgli? Zavrgli so gospodarjevo logiko življenja! Viničarji ne prenesejo tega, kar jim gospodar naroča. Radi bi bili sami svoji gospodarji.

Današnji evangelij nam zelo jasno govori, kako viničarji zavračajo vsako roko nad njimi. Hočejo imeti popolno svobodo. Gospodar je vinograd ogradel, oni pa se počutijo utesnjene. Hočejo imeti neomajno svobodo. Hočejo biti gospodarji nad vsem. Lahko bi rekli, da v celoti zavračajo Božje kraljestvo, ki temelji na nekaterih vrednotah, stoji na temeljih, mimo katerih ga ni mogoče graditi.

Po: E. Mozetič

28. MED LETOM Mt 22,1–14

JEZUS NAS VABI NA SVATBO

Gospodar vabi ljudi na svatbo, ki jo prireja svojemu sinu. Odziv je žalosten. Eni niso hoteli priti, drugi se za svatbo niso zmenili, nekateri so zgrabili njegove služabnike, jih sramotili in pobili, edini, ki je prišel na svatbo iz izbrane elite, bi lahko rekli, pa ni imel oblečenega svatovskega oblačila. Le tisti, ki so bili povabljeni od vsepovsod, popolni tujci in reveži, so se na svatbo odzvali in upoštevali pravila svatbe. Preden so vstopili v svatovsko dvorano, so oblekli svatovsko oblačilo, ki so ga prejeli kot gostje.

O čem torej govori prilika? Bog je poslal svojega Sina na svet, da bi zbral svoje ljudstvo in ga povezal v eno družino. Jezus je tako tri leta hodil po zemlji in nagovarjal. Kdo se je odzival, s kom je sedel na gostijo? Gostija je bila običajno s tistimi, ki so spoznali v njem Božje odrešenje, ki so na njegovo besedo obrnili smer svojega življenja. Sledili so mu: javni grešniki, prostitutke, cestinarji, gobavi, obrobni, pa tudi učenci, ki so v njem prepoznali Odrešenika. Farizeji, ki so bili uradni razlagalci Božje besede, pa so protestirali. Spraševali so ga, s kakšno oblastjo to dela in zakaj ne upošteva njihove avtoritete.

Če smo pozorni, prilika izpostavlja zelo jasen problem. Povabljeni zavračajo gospodarja: *eni niso hoteli, drugi se niso zmenili, tretji so služabnike pobili*. Tisti brez svatovskega oblačila pa ignorira gostitelja. Torej vedno gre za zavračanje gospodarja.

Kako naj prenesemo priliko v današnji čas? Prilika govori o Bogu, ki nas vabi na svatbo življenja. Vprašanje je, ali smo pripravljeni vzeti zares njega samega in ali vzamemo zares pravila svatovanja. Ko se ustavim ob tej misli, se vprašam, ali sploh imamo pred očmi, da nas Bog povezuje v eno samo družino, nas vabi na eno samo svatbo, v eno dvorano, z enotnim svatovskim oblačilom? Mar nismo tudi kristjani razdrobljeni, kakor da bi vsak imel svojega Boga, svojega gospodarja. In še eno pomembno vprašanje: Ali vzamemo resno Gospodarja, ki nas vabi na svatbo?

Po: E. Mozetič

OBVESTILA

MESEC ROŽNEGA VENCA

Pred nami je mesec rožnega venca. V cerkvi ga molimo pol ure pred mašo ob delavnikih in v nedeljo zjutraj. Prav bi bilo, da bi tako molili tudi ob nedeljah pred deseto mašo. Ko sem bil kaplan na neki župniji, so naju z župnikom občasno povabili v neko družino k molitvi rožnega venca. Opazoval sem majhnega dečka. Sedeli smo za pečjo. Fantiček nas je opazoval, zdaj enega zdaj drugega. Bil je popolnoma miren. Malo se je sprehajal okoli nas. Naposled je mirno zaspal. Skupaj s starši in njegovimi brati in sestrami smo molili naprej. To je znamenje kako blagodejno vpliva molitev rožnega venca na otroka in odraslega. Lepo vabljeni, da bi poskusili v družinah, da bi prišli pred mašo prej v cerkev in doživeli blagodejne učinke molitve rožnega venca.

Nabralo se je več svetih maš za različne namene, ki bodo opravljene kasneje. Prednost imajo obletne. Lahko pa namenite sveto mašo tudi za oddati.

INTERVJU Z BOGOM

Sanjalo se mi je, da sem imel intervju z Bogom. »A tako, « mi je rekel Bog, »ti bi me rad intervjuval?« »Če imaš čas?« sem odgovoril. Bog se je nasmehnil: »Moj čas je večnost. Kaj si me hotel vprašati?« »Kaj te najbolj preseneča pri ljudeh?« Bog odgovori: »To, da se jim otroštvo zdi dolgočasno. Mudi se jim odrasti, potem pa bi spet radi postali otroci ... To, da si uničujejo zdravje, da bi prišli do denarja, potem pa zapravijo denar, da bi prišli do zdravja ... To, da zaskrbljeno gledajo v prihodnost in tako pozabljajo na sedanost ... To, da živijo, kot da nikoli ne bodo umrli, in potem umrejo, kot da nikoli niso živeli.« Bog me je prijel za roko. Nekaj trenutkov sva molčala, potem pa sem ga vprašal: »Kot oče bi želel vedeti, kakšne življenjske nauke si naj tvoji otroci zapomnijo?« odgovoril je: »Da se naučijo, da ne moreš nikogar prisiliti, da jih ljubi. Lahko samo sebi dopustijo, da so ljubljene ... Da se naučijo, da ni najbolj pomembno to, kar imajo, ampak tisto, kar so v življenju ... Da se naučijo, da ni najbolj bogat tisti, ki najmanj potrebuje ... Da se naučijo, kako je dovolj samo nekaj sekund, da zasekajo globoke rane ljubljene osebi, potem pa so potrebna leta, da te rane ozdravijo ... Da se naučijo odpustiti, tako da sami odpustijo ... Da se naučijo, da ni vedno dovolj, da jim drugi odpustijo. Morajo tudi sami sebi odpustiti ... In da se naučijo, da sem jaz vedno tukaj.«

Ognjišče